

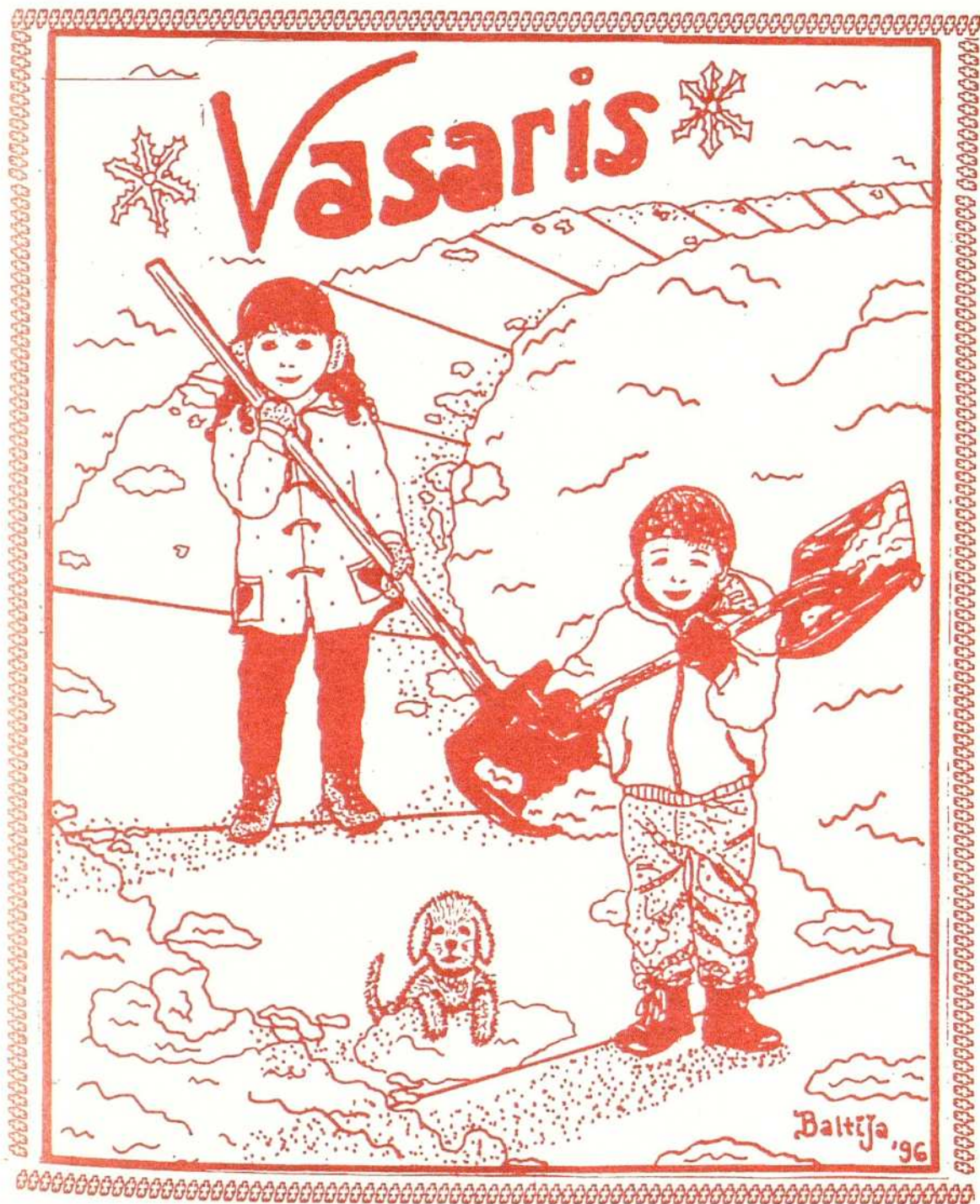
EGGLUTĒ

FEBRUARY

1996

VASARIS

Vol. 47 / Nr. 2

E G L U T Ė

VASARIS / FEBRUARY / 1996 Vol. 47 / Nr. 2

TURINYS

- 1 AŠ TAVO GIMTINĖ, *Anzelmas Matutis*
- 2 LIETUVOS RESPUBLIKOS HERBAS IR VĖLIAVA
- 4 VISI MES LIETUVON, *Bernardas Brazdžionis*
- 5 KĄ MAN REIŠKIA LIETUVYBĖ KANADOJE, *Juozas Radževičius*
- 5 LIETUVIAI ESAME MES GIMĘ, *Jurgis Zauerveinas*
- 6 ŽIEMA, *Maironio lit. mokyklos (Lemonte) mokiniai*
- 7 KALĖDŲ SENIO DOVANA, *Galina Bogdel*
- 10 LEDO ŽVANGUČIAI, *Gediminas Griškevičius*
- 11 AMERIKOS LITUANISTINIŲ MOKYKLŲ MOKINIŲ KŪRYBA
- 13 ŽIEMA, *Justinas Marcinkevičius*
- 14 IŠ TAUTOSAKOS LOBYNO
- 17 PELENŲ DIENA, *Vytė Nemunėlis*
- 18 TAUTODAILĖ
- 20 TIKIU
- 22 MES NULIPDĖM SNIEGO SENĮ, *Martynas Vainilaitis*
- 24 AR ŽINAI? *Ramunė Kubiliūtė*
- 26 IŠ ISTORIJOS LOBYNO, *Maironio mokyklos Kanadoje mokiniai*
- 29 SPORTAS, *Edvardas Šulaitis*
- 31 GALVOSŪKIAI
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

Viršelis: BALTIJOS UDRYTĖS

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams užsienyje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata – 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus – 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taisy ir tvarko savo nuožiūra.

REDAKCIJA: 13648 Kickapoo Trail, Lockport, IL 60441

Redakcinis kolektyvas: Alicija Brazaitienė, Vida Brazaitytė, Rėgina Kučienė, Aldona Rauchienė, Vida Rimienė, Gražina Sturonienė, Edvardas Šulaitis, Irena Šerelienė.

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo Taryba

REDAKTORĖ: Regina Kučienė

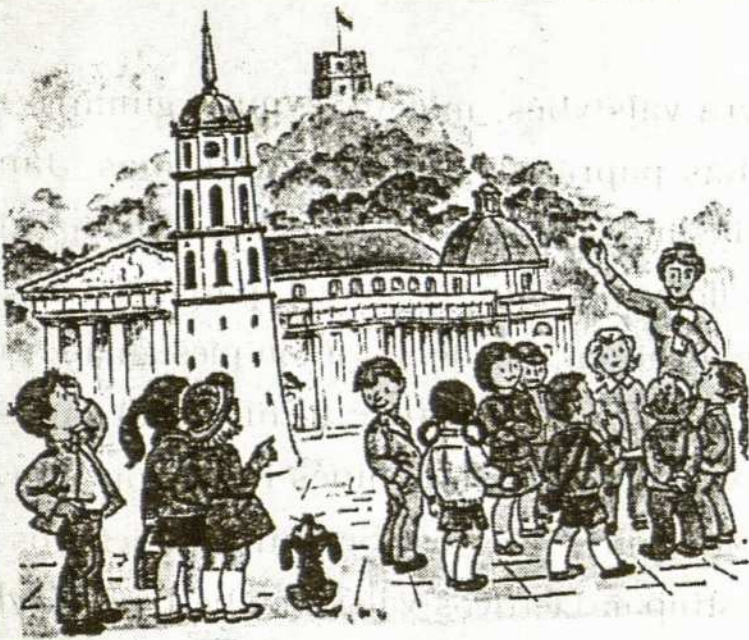
TECHNINĖ REDAKTORĖ: Audronė Norušienė

ADMINISTRATORIUS: Viktoras Kučas

13648 Kickapoo Trail, Lockport, IL 60441

Tel. (708) 301-6410; Fax: (708) 301-6410

EGLUTĖ (USPS 169-200) a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by Lithuanian Educational Council of the USA, Inc., 13648 Kickapoo Trail, Lockport, IL 60441. Second class postage paid at Lockport, IL 60441. Postmaster send address corrections to: EGLUTE, Lithuanian Educational Council of the USA Inc., 13648 Kickapoo Trail, Lockport, IL 60441.
Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

AŠ TAVO GIMTINĖ

Anzelmas Matutis

Paukščiuko gimtinę
Lizdu vadini,
Žuvytės gimtinė
Žaliam vandenį.

Žvėrelių vilioja
Miškai ar kalva...
Tau šneka
Gimtoji šalis —
Lietuva.

— Aš upėm upeliais
Žydriai sujuosta,
Man kojas skalauja
Jūružės puta.

Čia, mano pastogėj,
Miškai ir namai,
Ir miestai...
Ir tu čia
Dainuoji linksmi.

Virš tavo galvelės
Padangė melsva...
Aš — tavo gimtinė,
Vardu Lietuva.

LIETUVOS RESPUBLIKOS HERBAS IR VĖLIAVA

Herbas yra valstybės, miesto, žymios giminės skiriamasis ženklas. Herbas paprastai būna skydo formos. Jame nupiešti kokie nors reikšmingi ženklai: sukryžiuoti kalavijai, ietys, ragai, galingi žvėrys (lokys, stumbras, liūtas), paukščiai (erelis, pelėda), pilys ir kitokie atvaizdai. Skyde ar virš jo piešiama karūna, šalmas ir kt. Herbą iškaldavo monetose (piniguose), antspauduose, piešdavo ant vėliavų. Bajorai giminės herbu puošdavo karietas, baldus, meno kūrinius, knygas. Seniausias Lietuvos herbas yra Gediminaičių stulpai. Lietuvos valstybės herbas – **Vytis**.

Lietuvos herbas yra vienas seniausių ir gražiausių Europoje. Ant balto žirgo lekiantis šarvuotas raitelis, su iškeltu kalaviju virš galvos buvo Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės herbe. Jau 1366 metais Didysis Lietuvos kunigaikštis Algirdas vartojo raitelio atvaizdą antspauduose. Iš Algirdo jį perėmė kiti valdovai.

Keturioliktojo amžiaus pabaigoje baltas raitelis buvo įrėmintas į raudoną skydą, pasidarė paveldimas. Laikui bėgant, ant raitelio šalmo atsirado Gediminaičių stulpai arba dvigubas kryžius, dažnai vadinamas Vyčio kryžiumi. Vėliau raitelis gavęs Vyčio vardą.

1918 metais Vytis tapo Nepriklausomos Lietuvos herbu. Kaip ir vėliava, vėliau jis buvo ilgai draudžiamas, o dabar vėl atgavo savo teises.

LIETUVOS VĖLIAVA

Lietuvos istorijoje **vėliava** pirmą kartą paminėta prieš šešis šimtus metų. 1410 metais Žalgirio mūšyje dalyvavo keturiasdešimt lietuvių pulkų. Visi jie turėjo raudonas vėliavas, kurių daugelis buvo papuoštos baltu Vyčiu – raiteliu su kalaviju. Su tokiomis vėliavomis lietuviai ir vėliau eidavo į mūšius, su jomis žygiavo 1863 metų sukilėliai.

Kuriantis Nepriklausomai Lietuvai, paplito nauja, trijų spalvų – geltonas, žalios, raudonos – vėliava, tautinė trispalvė. Pirmą kartą ji buvo iškelta Vilniuje 1918 metais lapkričio 11 dieną ant Valstybės Tarybos namų. Dvidešimt dvejus metus ji laisvai plėvėsavo Nepriklausomoje Lietuvoje, išskyrus lenkų užgrobtą Vilniaus kraštą. Pusę amžiaus ji buvo draudžiama ir pagaliau 1988 metų spalio 7 dieną garbingai pakelta Gedimino pilies bokšte.

Geltona mūsų vėliavos spalva reiškia saulės šviesą, gyvybę, šilumą. **Žalia** – Lietuvos gamtos, kalnelių ir klonių grožį, geresnės ateities viltį. **Raudona** spalva mena kovose už Tėvynę pralieta kraują, narsą ir drąsą. Visos tos spalvos dažnai naudojamos lietuvių liaudies mene.

Branginkime savo trispalvę, tautos gyvybingumo ir laisvės ženklą!

Visi mes Lietuvon

Bernardas Brazdžionis

Šokinėja Vytautukas:
Geras mano dviratukas.
Šovė jam mintis galvon —
Juo važiuosiu Lietuvon.

Uždainavo Vidmantėlis:
Geras mano lėktuvėlis —
Kils padangėn, kils melsvon:
Skrisiu juo aš Lietuvon.

Nepalieka ir Jūratė:
Ji laivelį pasistatė —
Plauks Atlantu kaip žuvis,
Broliukus abu pavys.

Rieda Vytautas į Kauną,
Vidmantėlis — Vilniun mauna,
O Jūratė — Palangon!...
Ei, visi mes Lietuvon.

KĄ MAN REIŠKIA LIETUVYBĖ KANADOJE

Lietuvybė Kanadoje man reiškia tai, kad galiu kalbėti lietuviškai ir turiu išlaikyti lietuvybę sekančiais būdais. Pirma, turiu kalbėti lietuviškai savo šeimoje ir su savo lietuviais draugais. Antra, aš galiu lankyti lituanistinius kursus ir gilinti savo žinias lietuvių kalboje. Trečia, sekmadieniais galiu lankyti lietuvių bažnyčią ir išklausyti šv. Mišias lietuvių kalboje. Aš taip pat galiu priklausyti įvairioms organizacijoms, kaip pvz. skautams, ateitininkams. Priklausymas lietuvių tautinių šokių grupei taip pat padeda mums išlaikyti lietuvybę. Bendraudami su lietuviais draugais ir dalyvaudami

lietuvių vasaros stovyklose, mes gauname progą vartoti mūsų tėvų kalbą. Išlaikymas prosenelių papročių ir tradicijų taip pat padeda mums geriau suprasti ir žinoti apie mūsų lietuvišką kultūrą. Dainuodami lietuviškai, mes susivienijame su mūsų tauta. Visi šie dalykai sujungia visus lietuvius ir atskiria mus nuo kitų tautų.

*Juozas Radzevičius,
12/OAC klasė, Kanada*

Lietuviai esame mes gimę

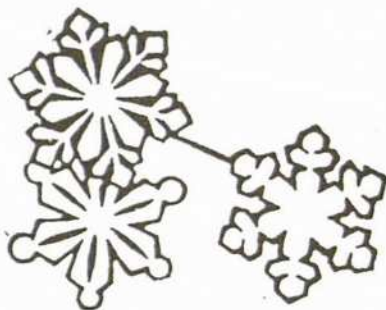
Jurgis Zauerveinas

Lietuviais esame mes gimę,
lietuviais turime ir būt!
Tą garbę gavome užgimę,
tą ir neturim leist pražūt.

Maironio lit. mokyklos (Lemonte) 6-jo skyriaus mokinių kūryba apie žiemą.

Žiema

Žiema yra šalta,
Gražu, kai balta.
Snaigės krinta greitai,
Vaikai žaidžia linksmi.
Kai snaigės baigia kristi,
Mes esam nelinksmi.

*Audra Rupinskaitė
Aurytė Sušinskaitė
Marius Žymantas*

Sniegas

Sniegas yra labai gražus,
Baltas, šaltas ir ramus.
Vaikai eina į laukus
Statyti sniego senelius.
Metinėja sniego gniūžulius,
Baltina savo drabužius.

*Nyka Aukštuolytė
Paulius Elvikis
Aleksa Janušaitė
Vytenis Šilgalis*

Šaltis

Aš esu Šaltis.
Aš šaldau visus per žiemą.
Aš varau šilumą lauk, kad ateitų ruduo.
Aš priverčiu, kad žiemą sniegas kristų.
Aš esu vėjas, kuris pučia per pasaulį.
Aš esu Šaltis.

*Nida Lendraitytė
Vytas Norušis
Audra Valiulytė
Siga Vasaitytė*

KALĖDŲ SENIO DOVANA

Galina Bogdel

Trakų miesto pakraštyje, mažame namelyje gyveno maža mergaitė Snieguolė su tėvu. Kalėdų vakarą tėvas parnešė gražią eglutę, o Snieguolė ją papuošė žaislais, kuriuos padarė pati iš spalvoto popieriaus. Paskui Snieguolė, palikusi tėvą, beruošiantį šventinį stalą, paėmė rogutes ir leidosi į mišką malkų. Rogutės buvo netuščios. Snieguolė prikrovė jas morkų, kopūstų, džiovintų uogų. Tai kalėdinės vaisės žvėreliams ir paukšteliams. Tomis dovanomis Snieguolė papuošė eglutę miško laukymėje. Paskui, pririnkusi žabų ir sausų šakų, prigulė ant rogučių, žiūrėjo į eglutę ir mėgavosi gaiviu nešalto vakaro oru. Snieguolė nė nepajuto kaip užsnūdo.

Staiga mergaitė išgirdo varpelių skambesį ir pamatė atlekiančias, dviem baltais žirgais pakinkytas, visaip išpuoštas roges. Jose sėdėjo puošnus senis žila didele barzda ir šypsojosi. O rogės buvo pilnos spalvingų dovanų.

„Kalėdų senis“, – pagalvojo Snieguolė ir pamojavo jam ranka.

„Ką tu, mergaitė, čia veiki? Koks tavo vardas?“ – paklausė Kalėdų senis.

„Aš rinkau miške malkas. Mano vardas Snieguolė“, – atsakė mergaitė.

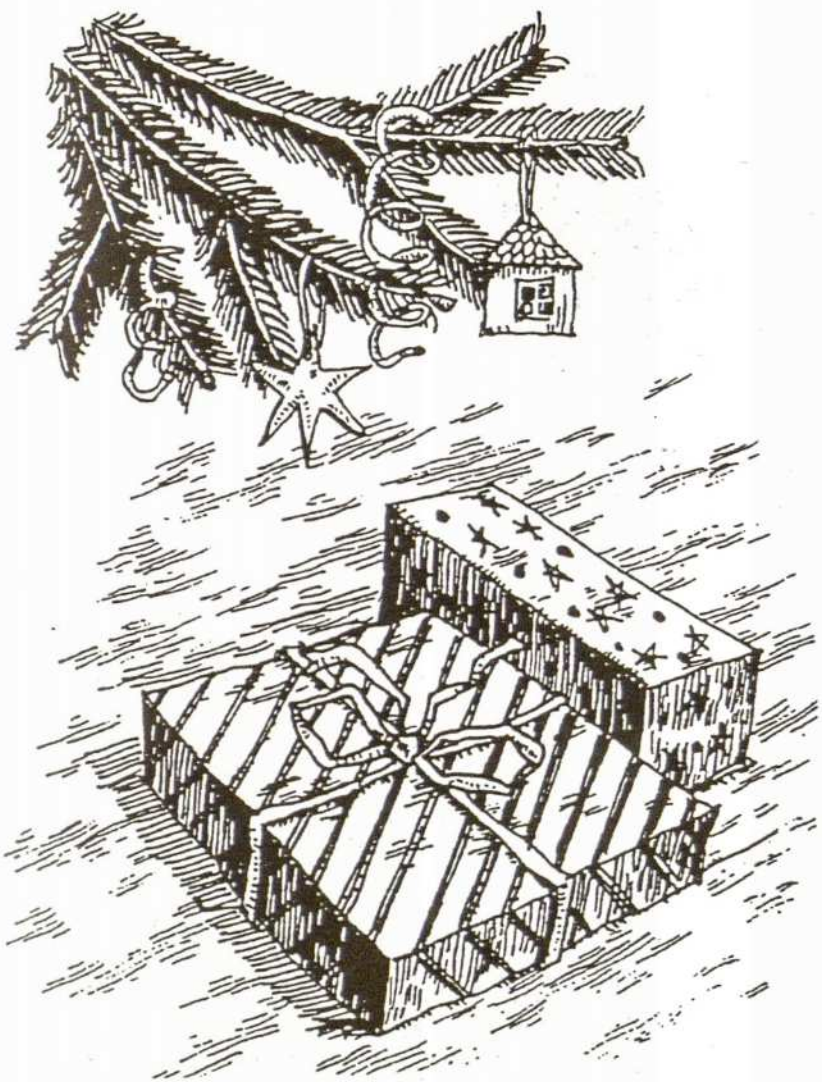
„Snieguolė! - pradžiugo Kalėdų senis. – Man kaip tik reikia Snieguolės! Ar nesutiktum tu, Snieguole, man pagelbėti, dalinant dovanas prie miesto eglutės. Paskui aš tave parvešiu atgal. Malkos neprapuls“.

Mergaitė sutiko.

Kalėdų senis mostelėjo savo stebuklinga lazda, ir Snieguolė pamatė, kad kuklus jos apdaras virto brangiais kailiais, ant galvos sušvito balta pūkuota kepurė, o ant kojų sublizgo prabangūs bateliai. Ji įsėdo į Kalėdų senio roges ir jie, skambant sidabriniams žirgų varpeliams, leidosi į kelią, į Trakų miestą, į šv. Jono Nepomuko aikštę. Ten stovėjo didelė, skarota, nuostabiai išpuošta kalėdinė miesto eglė. Ant jos žibėjo žvakutės, suposi žaislai ir saldainiai. Aplinkui, grojant muzikai, šoko vaikai. Pamatę Kalėdų senį ir Snieguolę, jie apsupo roges. Ėmė šokti aplinkui, skaitė eiles ir dainavo. O Snieguolė su Kalėdų seniu dalijo dovanas. Paskui Kalėdų senis liepė Sniguolei išsirinkti dovaną ir sau. Tą, kuri labiausiai patinka. Jinai išsirinko didelę lėlę ir krepšį saldumynų.

Staiga pasigirdo žirgų žvengimas, kanopų bildesys ir aikštėje pasirodė prabangi karieta su pačiu Trakų vaivada. Jis irgi atvežė į šventę savo vaikus. Du vaivados tarnai iš kariatės išnešė milžinišką tortą su degančiomis žvakėmis. Tortą pjaustė gabalais ir dalijo vaikams. Visi vėl šoko ir dainavo, visaip linksminosi. Ilgai skambėjo šventė. Bet artėjo laikas grįžti į namus. Sėdo Kalėdų senis su Snieguole į ištuštėjusias roges, kuriose liko tik Snieguolės dovana ir nurūko. Miesto pakraštyje, šalia nedidelio medinio namelio jie pamatė nepažįstamą mergaitę. Jinai, apsirengusi plonu nutriušusiu palteliu, įsispyrusi į išklypusius pusbačius, šaldama be kepuraitės, graudžiai verkė. Sustabdė žirgus Kalėdų senis. Snieguolė priėjo prie mergaitės ir paklausė, ko ji verkia šį vakarą. Mergaitė papasakojo, jog nešė šventiniam stalui puodą su vaišėmis, benešdama suklupo ir sukūlė tą puodą. Tėvai, broliai ir seserys mergaitę aprėkė, tai ji dabar ir verkia gatvėje.

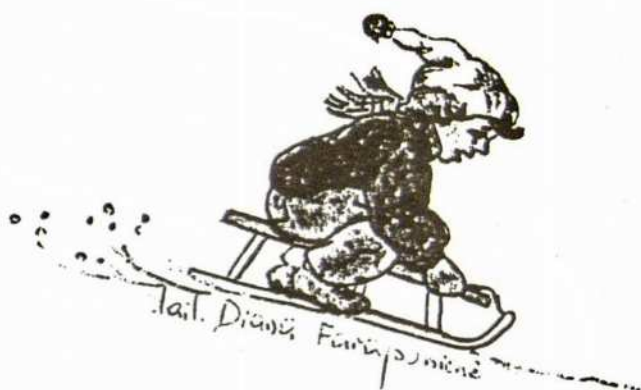
Snieguolė paėmė iš rogių savo krepšį su saldumynais ir atidavė mergaitei.

„Bėk namo, – tarė Snieguolė, – ir padėk ant stalo vietoj sukulto puodo šią Kalėdų senio ir Snieguolės dovaną“. Mergaitė padėkojo ir nubėgo namo. O Kalėdų senis su Snieguole nuvažiavo link miško. Lyg neliesdami kojomis sniego, skriejo balti žirgai, švilpė vėjas, šmėkščiojo medžiai, skambėjo varpeliai, dainavo lekiančių rogių pavažos. Staiga Snieguolė pajuto, jog

žirgai, rogės ir Kalėdų senis tirpsta ore lyg dūmai. Ir pamatė Snieguolė, kad ji guli savo rogutėse ant žabų ryšulio. „Ir reikėjo man užmigti, ir dar tokį sapną susapnuoti, – nusistebėjo Snieguolė. – Jau visai sutemo, reikia skubėti namo. Tėvas turbūt seniai nerimauja“. Ir nuskubėjo Snieguolė vilkdama rogutes. Tėvas iš tikrųjų buvo labai sunerimęs. Snieguolė iškrovė žabus ir nustebusi rogučių dugne pamatė krepšį su saldumynais ir dėžutę su lėle. Snieguolė, prispaudusi dovanas prie krūtinės, ėmė suktis iš laimės. Ilgai jie su tėvu stebėjosi, kaip susapnuota dovana pakliuvo į rogutes.

Trakų miesto pasakos, 1995

LEDO ŽVANGUČIAI

Gediminas Griškevičius

Žiemužės patalėlis,
Toks minkštas, toks purus,
Apklojo lauką, kiemą
Ir diemedžių kerus.

Tai kas, kad mus Šaltutis
Pagąsdint bando vis...
Mes skrendam su rogutėm,
Jis mūsų nepavys!

Baltutės snaigės sėja
Mums vis naujus džiaugsmus.
Puiku, puiku, kad vieši
Žiemužė vėl pas mus!

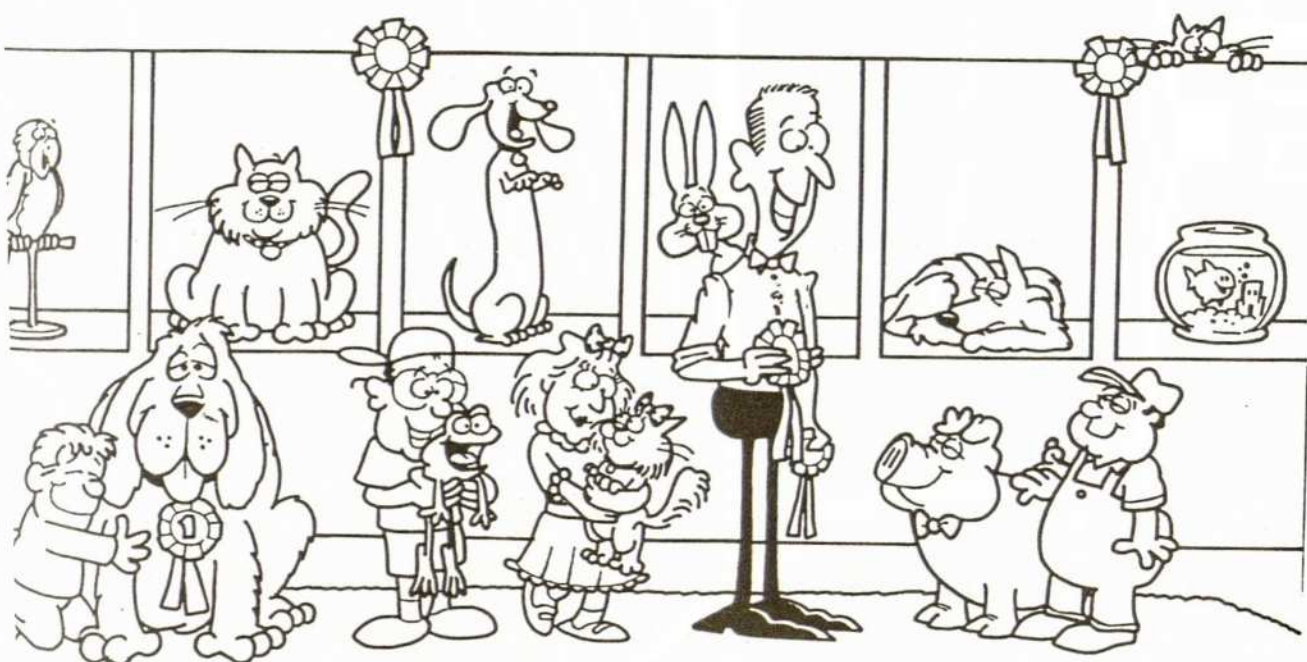
Pasakyk greitai:

Geltonas gaidys garsiai gieda girininko gardelyje.

MŪSŲ KŪRYBA

AMERIKOS LITUANISTINIŲ MOKYKLŲ MOKINIŲ KŪRYBA

Praėjusiais mokslo metais Švietimo taryba buvo paskelbusi rašinių konkursą pradžios mokyklos 3-4 skyrių mokiniams. Užduotis buvo tokia: mokiniai buvo žurnalistai „Draugo“ laikraščiui. Laikraščio fotografas padarė šią nuotrauką.

Žurnalistai turėjo parašyti atitinkamą aprašymą: kas įvyko, kur įvyko, kada įvyko, kas dalyvavo, kaip viskas vyko.

Kviečiame paskaityti premijuotus aprašymus.

GYVULIŲ KONKURSAS

Kaip kiekvienais metais, mūsų miestelyje Dariaus Daržinė įvyko gyvuliukų paroda. Visi mano draugai su savo gyvuliukais dalyvavo parodoje. Buvo Jonas su savo kiaulyte, vardu Rožyte. Paulius atsinešė savo varlytę – Barlytę. Matilda atėjo su savo katyte, vardu Lėlyte. O Darius dalyvavo su savo šuniu Saugiu.

Kai visi susirinko, buvo pranešimas ateiti į sceną. Gyvuliukai pasiruošė lenktyniauti. Kai pasibaigė lenktynės, Darius su Saugiu laimėjo pirmą vietą. Jie buvo apdovanoti kaspinu ir šimtu dešimt kaulų.

*Darius Aleksiūnas,
Čikagos lit. mokyklos 3 sk. mokinys,
laimėjęs trečią vietą*

Labas! Mano vardas yra Rasa Bunikytė. Aš esu „Draugo“ žurnalistė.

Šį pirmadienį buvo labai šilta lauke. Aš nuvažiavau į miestą pažiūrėti naujos parodos, bet pamačiau gyvulių konkursą. Aš paklausiau žmonių, ką jie ten daro. Jie man pasakė, kad nori gauti premijas už savo gyvulius. Buvo kiaulė Marija, žuvis Robertas, storas šuo Indėnas, maža katė Paulytė, labai didelis šuo Saulius ir kiškis ŠokŠok. Kai teisėjas pamatė visus gyvulius, jis pasakė, kad katė Paulytė laimėjo premiją, nes ji buvo pati gražiausia, ir jos kaspinas buvo pats įdomiausias. Ji laimėjo trisdešimt dolerių. Katės savininkės vardas buvo Milda Bunikytė (mano sesuo). Milda buvo labai linksma. O aš šitą aprašymą parašiau „Draugui“. Iki kito aprašymo!

*Milda Bunikytė,
Čikagos lit. mokyklos 3 sk. mokinė,
laimėjusi antrą vietą*

Šitas konkursas įrodė, kuris gyvulys galėjo šokti toliausia. Šiandieną, 1995 metų spalio 20 dieną, įvyko naminių gyvulių konkursas vieno kaimyno rūsyje. Suėjo daug gyvulių. Buvo katinų, paukščių, šunų ir daug daugiau gyvulių. Buvo ypatingas konkursas. Vienos varlės veidas buvo storas, o kojos plonos. Dalyvavo šuo, kuris irgi buvo storas. Katinas pasislėpė už sienos ir norėjo pagauti žuvį. Vienas vyras atėjo su kaspinu papuošta kiaule. Vyras, kuris išdalijo premijas, turėjo zuikį ant nugaros.

Kai konkursas prasidėjo, varlė nelaimėjo, nes ji iššoko į lauką pro duris ir niekas negalėjo jos surasti. Katinas su kaspinais negalėjo šokti, nes kaspinai susipainiojo aplink kojas. Storas šuo pašoko kelias pėdas į priekį. Jis nelabai toli pašoko, bet joks kitas gyvulys nešoko. Tai storas šuo laimėjo!!!

*Laura Šeštokaite
Baltimorės Karaliaus Mindaugo lit. mokyklos
3 sk. mokinė
laimėjusi pirmą vietą*

ŽIEMA

Justinas Marcinkevičius

Po pusnynais, po giliais
Vasarėle miega.
O žiema visais keliais
Vis dar veža sniega.

Negana užpustė šilą,
Bet ir išdykauja:
Ji ir man už kaklo pila
Šalto sniego sauja.

IŠ TAUTOSAKOS LOBYNO

Vasaris yra paskutinis žiemos mėnuo. Nors vėjas yra ir šiltesnis, bet dar siaučia pūgos. Paukšteliams ir gyvulėliams yra pats sunkiausias mėnuo, nes šlapias sniegas krinta čia užšaldamas, čia ištirpdamas, o po suledėjusio sniego pluta sunku rasti maisto. Saulė jau dirba pavasario darbą.

UŽGAVĖNĖS

Artėja Užgavėnės. Užgavėnės nėra šventė, bet tik išskirtinė metų diena. Užgavėnės švenčiamos paskutinę dieną prieš Gavėnią. Senuoju papročiu tą dieną kiekvienas turi valgyti keturiolika kartų. Stalas būna apkrautas visokiais mėsiškais, pieniškais ir kitokiais valgiais. Kuriam šeimos nariui užsimanius valgyti, visi sėdasi už stalo ir skaičiuoja: kelioliktą ar kelintą kartą valgo.

Pavalgius keturioliktą kartą, aptaiso kokią piemenuką kailiniais. Užriša šiaudais rankoves. Sumeta užpakaly apsiausto skvernus (kampus) ir taip suriša, kad būtų panašus į lašinių paltį. Su juo apėję visas kaimo trobas, susimeta kur į klojimą. Čia vienas Gavėno lydėtojų pasako kalbą, kad rytoj prasidės Gavėnia, todėl dabar, užsigavėję, turi šituos „lašinius" pakart. Jei jų nepakarsi, tai kasdien kvėpės ir neduos tinkamai Gavėnios

praleisti. O kad tų „lašinių“ kvapas išnyktų, nuima nuo rankovių ir skvernų (kampų) šiaudų pluoštus ir, išėję iš klojimo, sudegina.

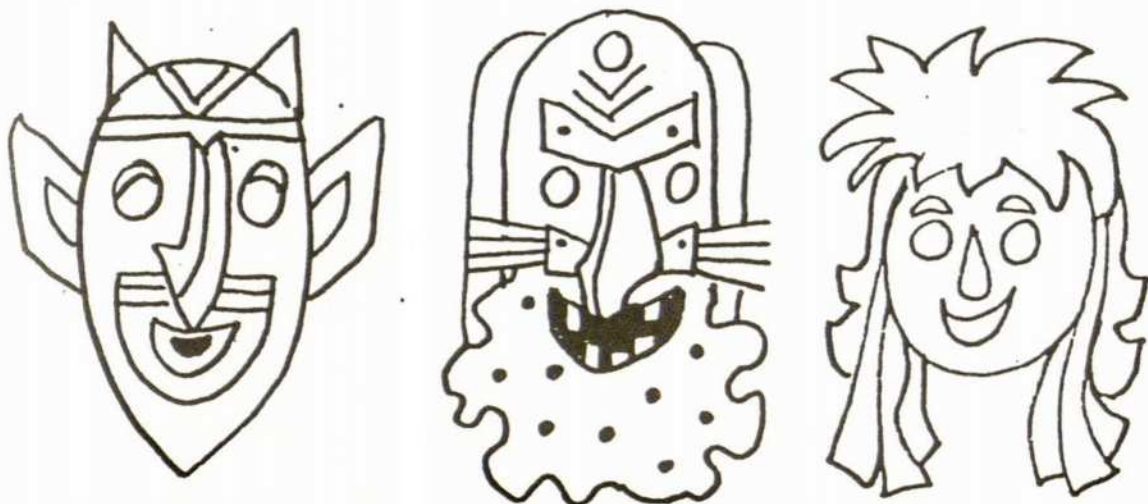
Tokiu būdu „lašiniai“ yra pakarti. Dabar belieka gerai atsišokti, nes per ilgą Gavėnios laiką negalima linksmintis. Todėl jaunimas šoka suktinius, polkas ir kitus šokius.

TAUTIŠKI LIETUVIŲ PAPROČIAI

(Iš Stepo Zobarsko knygos)

Mūsų senoliai Užgavėnės švęsdavo labai triukšmingai, kad žiema išsigąstų ir išbėgtų. Per Užgavėnės reikėdavo važinėti rogėmis, kad gerai užaugtų linai, javai. Ir važinėti ne bet kaip, o taip, kad išvirstum ir pasivoliotum sniege – tada bus geri metai. Tą dieną reikėdavo daug valgyti, kad per visus metus netrūktų maisto. Svarbiausias Užgavėnių valgis – blynai.

O kokios Užgavėnės be persirengėlių! Kaukes darydavo iš medžio žievės, kailio. Persirengdavo ožiu, gerve, žirgu, elgetomis.

Kas tie persirengėliai? Ogi kaimo vyrai, apsirengę išverstais vilnomis į viršų kailiais ir susijuosę pančiu. Ant veidų užsidėdavo išdrožtas iš medžio, padarytas iš beržo tošies kaukes su kumpomis nosimis, retais dantimis, lininėmis barzdomis ir ūsais, su botagu rankoje. Kaukės visur lindo, visus užkabindavo, dainas dainuodavo. Pervaziavę kaimą, persirengėliai baidyklę sudegindavo. Tai reiškė žiemos naikinimą.

Šiais metais Užgavėnės švenčiamos vasario 20 dieną.

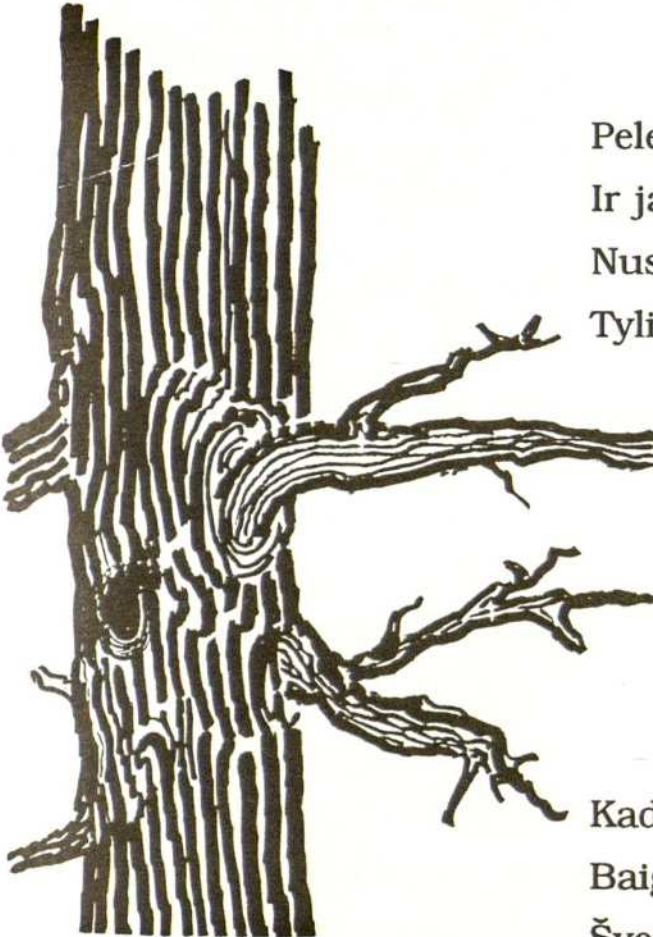
PELENŲ DIENA

Sekanti diena po Užgavėnių yra Pelenų diena. Bažnyčia yra įsakiusi šią dieną laikyti pasniko, panašiai kaip per Kūčias. Vardas yra kilęs nuo tą dieną šventinamų pelenų, kuriais padaromas kryžiaus ženklas kaktoje, primenantis, kad žmogus yra dulkė, kad miręs vėl virsiąs dulke. Pelenai simbolizuoja gyvenimo laikinumą.

Pelenų dienos rytą kaime šeimnininkės švariai iššveisdavo visus stalus, indus, šaukštus, kad juose neliktų nei kvapo riebalų. Valgydavo tik labai liesą kruopų sriubą arba visiškai pasninkaudavo. Žmonės tikėjo, kad jei tądien nieko nevalgys, tai pavasarį ras anties lizdą su kiaušiniiais. Atsiminkite, kad anais laikais šeima gaudavo valgyti kiaušinius tik per Velykas ar Sekmines. Tiesa, ir ligoniams duodavo valgyti kiaušinį. Todėl, ypač piemenukų svajonė buvo rasti laukinių paukščių kiaušinių ir paskanauti.

Pelenų diena

Vytė Nemunėlis

Pelenais pabarstę galvas,
Ir jaunieji, ir seni
Nusilenkia prieš altorių,
Tyliai dangų meldami:

— Dieve, Dieve, tik dulkelės,
Mažos dulkės mes tiktai.
Tu, Kuris už mus kentėjai,
Saugok mus ir glausk tvirtai.

Kad gyvenimo gavėnią
Baigę žemėj be vargų,
Švęstumėm danguj Velykas
Tarp šventųjų angelų.

TAUTODAILĖ

UŽGAVĖNIŲ KAUKĖS

Užgavėnės yra paskutinė diena prieš gavėnios pradžia, tai yra antradienis prieš Pelenų dieną. Tą dieną daug kur vyksta karnavalai ir kiti renginiai, kurių metu žmonės dėvi kaukes. Kaukė yra ant veido uždedama maskė, atvaizduojanti kitą žmogų, šmėklą (baidyklę), gyvulį ir t.t.

Šių dienų kaukių prasmė yra pasidaryti nepažįstamam ir išdarinėti visokius juokus. Seniau kaukės turėjo rimtesnę prasmę.

Lietuvoje mėgiamiausias kaukinimosi metas (kada užsidėdavo kaukes) būdavo žiemą – apie Kalėdas ir Užgavėnes. Šaltis ir tamsa gąsdino žmones ir jie galvodavo, kad siaučia visokios dvasios. Apsisaugoti nuo dvasių ir demonų (velnių) ir padėti pavasariui išvaryti žiemą, vyrai per Užgavėnes užsidėdavo kaukes. Užgavėnių vaikštynės (vaikščiojimas) visada prasidėdavo po pietų, nes anksti temsta.

Lietuviškas kaukes galima paskirstyti į gyvulio, demoniškas (velnio) ir žmoniškas. Mėgiamiausi gyvuliai buvo arklys, ožys, gervė ir lokys. Užgavėnių žirgas, ožys ir gervė buvo daromi pilnos sudėties t.y. ne vien tik buvo daroma kaukė, bet buvo atvaizduojamas visas gyvulys.

Taip pat būdavo Užgavėnių pamėklė (šmėkla, baidyklė) vadinama Morė, Kotrė ar Munka. Ją sukurdavo iš įvairių daiktų, aprengdavo kaip moterį ir vežiodavo/nešiodavo pas kaimynus. Kitur tokia pamėklė buvo daroma kaip vyras ir vadindavo „Užgavėnių diedas“, „diedelis“ arba „čiučela“. Žmonės pritaikydavo kaukes šiom baidyklėm.

Veidui pridengti kaukės daugiausia vaizduodavo žydus, čigonus, velnius ir kartais kokį nors gyvulį. Kaukes kiekvienas pasidarydavo kaip

išmanydavo ir sugebėdavo. Specialistų kaukėms drožinėti nebūdavo, užtat kaukės atrodo primityviškos, bet ir dėl to jos yra įdomios.

Kaukes pasidarydavo iš medžio žievės, kutkailio (avies kailio gabalo) arba išdroždavo ar iškaldavo iš medžio. Ūsus ir barzdą padarydavo iš siūlų, samanų ar kailio. Kaukės nosį nudažydavo raudonai, o jos gale ant siūlo prikabindavo mažą burbuliuką (tai smurgas ar, kitaip sakant, nosis varva). Kiti įkaldavo vinelę į kaukės nosį, kad pabučiuojant moterim į ranką, vinelė įdurtų.

Velnio kaukė buvo drožiama iš medžio. Padarydavo skyles akims ir burnai, o prie apatinės lūpos kartais būdavo pridėdamos kietos odos diržas atvaizduoti liežuvį. Išpjaustydavo ilgą, smailą nosį ir ragus. Plaukus padarydavo iš linų, kailies ar kanapių (augalas).

Kaukes iškirpdavo ir iš kailinių, nuskutant vilną, paliekant tik antakius ir barzdą.

Per Užgavėnes tik vyrai persirengdavo ir užsidėdavo kaukes, moterys – tik stebėdavo.

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA LIURDE IR BERNADETA

Prancūzijoje, Pirenėjų kalnų papėdėje, Gavės upės krante, Massabielle uolos įdubime yra Liurdas.

Kartą ten būrelis vaikų rinko žagarėlius ugnelės prakuoms. Jų tarpe buvo ir neturtingos Soubirious šeimos dukrelė Bernadeta, 14 m. amžiaus. Berinkdama žagarėlius, Bernadeta prisiartino prie olos upės krante ir pamatė ten labai gražią, jauną moterį. Ji vilkėjo baltais rūbais, buvo persijuosusi mėlyna juosta ir laikė rankose rožinį. Apie Jos galvą spinksėjo žvaigždžių vainikas, pakojėse – žydėjo rožės. Tai buvo 1858 m. vasario mėn. 11-ą dieną.

Kai Bernadeta papasakojo šeimai apie gražiąją Ponia, ja niekas netikėjo. Netikėjo ir kiti žmonės, dažnai net pasityčiodami iš Bernadetos.

Ilgainiui Bernadeta suprato, kad gražioji Ponia buvo švč. Mergelė Marija, kuri prašė atgailos ir maldų už nusidėjėlius. Paklausta kuo Ji vardu, gražioji Ponia atsakė: „Aš esu Nekaltas Prasidėjimas.“

1858 m. vasario mėn. 25-ą dieną, regėjimo metu, švč. Marija tarė Bernadetai: „Prakask čia žemę.“ Bernadetai pradėjus kasti, iš žemės ištryško skaidrus šaltinis.

Liurdo apsireiškimo vietą pradėjo lankyti žmonės. Vienas neregys, nusiprausęs Liurdo šaltinio vandeniu, staiga praregėjo. Nuo to laiko Liurde yra įvykę tūkstančiai staigių nepaprastų pagijimų.

Bernadetai švč. Mergelė Marija apsireiškė aštuoniolika kartų.

Vėliau Bernadeta įstojo į vienuolyną. Ji mirė 1879 metais. 1933 m. popiežius Pijus XI-asis paskelbė Bernadetą šventąja, duodamas jai

„Marijos lelijos" vardą.

Virš Massabielle uolos 1876 m. buvo pastatyta didelė grotinio stiliaus bažnyčia, o žemiau jos 1883 m. – Rožinio bažnyčia.

Daugelis maldininkų kasmet aplanko Liurdą, daugelis ligonių ir šiandien pasveiksta.

Lietuvoje yra keli gražūs imitaciniai Liurdai, kurių gražiausias yra Palangoje, Birutės kalno atšlaitėje. Šį Liurdą, panašų į Prancūzijos, įruošė grafas Feliksas Tiškevičius apie 1898-uosius metus.

ŠV. VALENTINO DIENA

Vasario mėn. 14 dieną yra šv. Valentino šventė. Tą dieną ir moksleiviai, ir jauni, ir seni išreiškia savo prielankumą ir meilę artimiems asmenims.

Manoma, kad toks paprotys yra kilęs iš senos pagoniškos romėnų šventės „Lupercalia", kuri būdavo švenčiama vasario 15-ą dieną. Sentimentalaus pobūdžio Valentino diena yra jau iš seno švenčiama Anglijoje, Italijoje, Danijoje, Kanadoje ir Amerikoje.

496 m. popiežius Gelasius pakeitė „Lupercalia" šventę į šv. Valentino dieną, kuri yra vasario 14 dieną, bet papročiai liko panašūs į senuosius.

Iš tikrųjų Bažnyčios šventųjų tarpe yra du šventieji Valentino vardu. Vienas iš jų buvo Romoje kunigu. Jis padėdavęs persekiojamiems krikščionims. Žmonės tikėjo, kad kunigas pagydes neregę kalėjimo prievaizdos dukrą. Romiečiai nužudė kunigą Valentiną 270 metais. Jo palaikai yra palaidoti šv. Praxedo bažnyčioje Romoje. Antras šv. Valentinas buvo Termi (apie 60 mylių nuo Romos) vyskupu. Jis buvo persekiotas už romiečių šeimą, priėmusią katalikybę. Nužudytas 273 metais.

Smulkesnių biografinių žinių apie šiuos du Valentino vardo šventuosius neužtinkama.

MES NULIPDĖM SNIEGO SENĮ

Martynas Vainilaitis

Mes nulipdėm Sniego Senį –
Sniego Senį Besmegenį.

Na, o Senis Besmegenis:

— Nesmagu, vaikai, be Senės!

Mes nulipdėm Seniui Senę –
Kaip ir Senis – Besmegenę.

Na, o Senė Besmegėnė

Anūkėlių užsimanė.

Mes papustėm delnukus
Ir nulipdėm anūkus.

SAUGOKITĖS PERŠALIMŲ!

Ką daryti, kad išvengtumėte peršalimų? Manau, kad šie mano patarimai tikrai Jums padės kovojant su peršalimais.

- * Citrinos nebrangiai kainuoja. Tad nepatingėkite per dieną suvalgyti kelis citrinos griežinėlius. Citrinos turi daug C vitamino ir labai greitai naikina slogos ar gripo bakterijas.

- * Valgykite kuo daugiau daržovių ir vaisių. Visi vitaminai sustiprina organizmo atsparumą ligoms.

- * Eidami į lauką, svarbiausia gerai užsivyniokite kaklą šaliku.

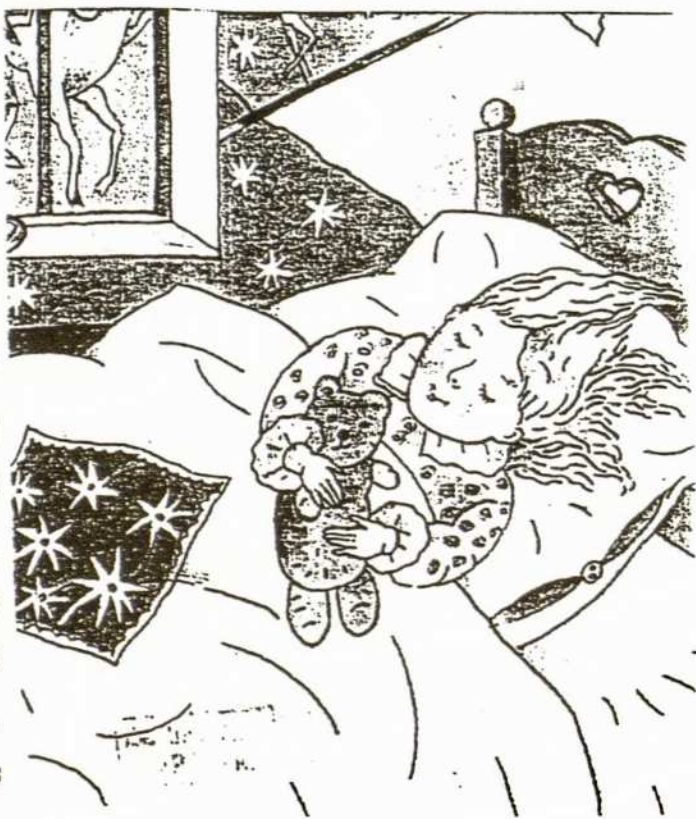
- * Jokiais būdais neperšalkite kojų. Dėvėkite šiltas kojinautes.

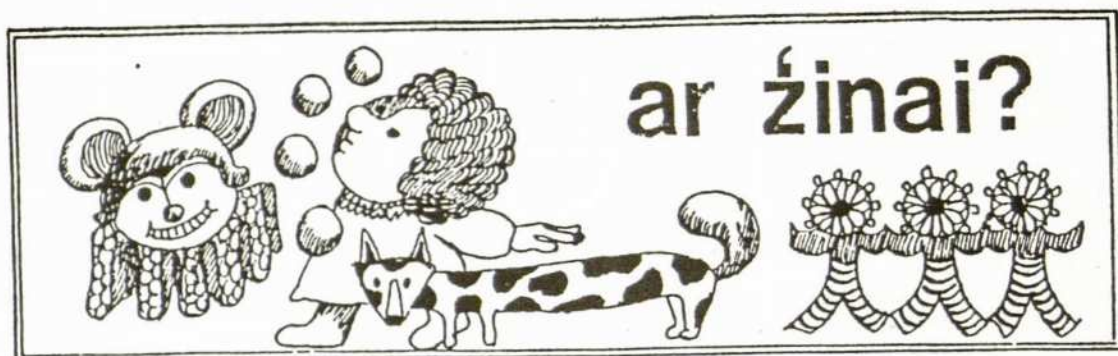
- * Vakaraais išgerkite puodelį šiltos arbatos, pasisaldinę ją ne cukrumi, o medumi.

- * Namuose nevaikščiokite basomis po šaltas grindis, nes liga Jus iškart „pačiups“.

- * Savaitgalį (žinoma, šiltai apsirengę) nuvažiuokite su tėveliais į gamtą, prie ežero. Grynas oras išvalo kvėpavimo takus, naikina įvairiausius mikrobus.

Sveikata – brangiausias kiekvieno žmogaus turtas. Prisiminkime, kaip baisiai nemalonu yra sirgti, gulėti lovoje, kai visi Jūsų draugai žaidžia lauke ir linksminasi. Todėl linkiu Jums saugotis peršalimų ne tada, kai sergate, o kai dar esate sveiki. Juk atsargumas gėdos nedaro!

Vasario 16 dieną švenčiame Lietuvos nepriklausomybės šventę.
Patikrinkime savo žinias apie Lietuvą.

Perskaite paaiškinimą, įrašykite atsakymą taip ar ne.

Jungtinės Amerikos valstijas sudaro 50 valstijų. Lietuva yra
maždaug to paties dydžio kaip West Virginijos valstija.

Lietuva yra didesnis kraštas negu
Jungtinės Amerikos Valstijos.

Taip ____ Ne ____

Vilnius yra didžiausias Lietuvos miestas. Nemuno ir Neries
sankryžoje yra Kaunas – antrasis savo dydžiu Lietuvos miestas.
Klaipėda yra uostamiestis prie Baltijos jūros.

Kauno miestas yra prie Baltijos jūros. Taip ____ Ne ____

Lietuvoje gyvena maždaug 3,7 milijonai gyventojų. Vilniuje
gyvena 593 tūkstančiai gyventojų. Kaune – 430 tūkstančiai
gyventojų, o Klaipėdoje – 200 tūkstančių gyventojų.

Visi Lietuvos gyventojai gyvena Vilniuje,
Klaipėdoje ir Kaune.

Taip ____ Ne ____

Vincas gyvena Jungtinėse Amerikos valstijose. Jo klasė amerikietiškoje mokykloje nori susipažinti su Lietuvos geografija, jos klimatu, žemės turtais ir panašiai. Vincas turi pateikti savo klasei žinias apie Lietuvą. Užpildyk Vinco sakinius, kad jie atitiktų tikrovei.

Lietuva yra _____ kraštas.

mažas
didelis

Lietuva yra _____ Skandinavijos.

šalia
kitoje Baltijos jūros pusėje

Lietuvoje yra _____ žemės laikai/sezonai.

keturi
du

Lietuvoje _____ žemės drebėjimų.

yra
nėra

Lietuvoje _____ slidinėti,
nes _____ didelių kalnų.

yra	galima
nėra	negalima

Sekančio mėnesio EGLUTĖJE vėl patikrinsime savo žinias apie Lietuvą.

Paruošė Ramunė Kubiliūtė

IŠ ISTORIJOS LOBYNO

Maironio mokyklos Kanadoje 5-jo skyriaus mokinius domino Lietuvos istorija. Mokytoja Marytė Skrinskienė pasiūlė jiems aprašyti senovės lietuvių tikėjimą, apie ginklus, senovės lietuvių kasdieninį gyvenimą arba senųjų laikų žymius žmones.

Pasiskaitykime!

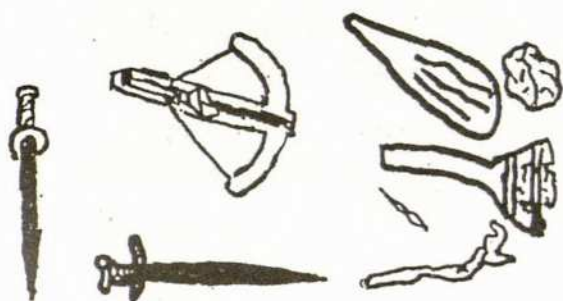

Senovės lietuviai garbindavo gamtą. Gabija buvo šventa ugnis. Vaidilutės saugodavo tą ugnį, kad neužgestų. Vaidila buvo vyriausias kunigas. Lietuviai tikėjo į pomirtinį gyvenimą. Kartą į metus jie nešdavo mirusiems maisto ir gėrimo.

*Valentina Juzukonytė
ir Ramona Raginskaitė*

Jogaila, Lenkijos karalius, užgrobė Lietuvos žemes. Vytautas pasiprašė vokiečių, kad padėtų nugalėti Jogailą. Jogaila atidavė Lietuvą Vytautui, nes žinojo, kad anksčiau ar vėliau Vytautas valdys Lietuvą. Vytautas buvo labai protingas, gabus, aktyvus, energingas ir užsispyręs vadovas. Vytauto vadovavimo laikais, žmonės gyveno geriau. 1410 m. buvo Žalgirio Mūšis ir Vytauto kariuomenė sumušė kryžiuočius. Kryžiuočiai turėjo atiduoti Žemaitijos žemes Lietuvai. Vytauto laikais Lietuva buvo didžiausia valstybė Europoje nuo Baltijos iki Juodosios Jūros. Vytautas nebuvo karūnuotas, kadangi pirmą kartą lenkai pagrobė jo karūną, o vėliau Vytautas mirė. Jam jau buvo 80 metų.

Viktorija Benotaitė

Pirmi lietuviai naudojo pagalius, lazdas ir akmenis. Tvirtovės dažniausia buvo pastatytos ant kalnų tarp dviejų upių. Kaip būdavo pavojus, lietuviai uždegdavo paruoštus didelius laužus pasišaukti pagalbos ir išpėti kitiems. Lietuviai slėpdavo savo daiktus svirneliuose miške, kad priešai nesurastų. Kulgrinda buvo kaip povandeninis slaptas takas pastatytas iš akmenų ir kelmų. Jis buvo naudojamas pabėgti iš tvirtovės.

*Andrius Punkris
ir Dainius Šileika*

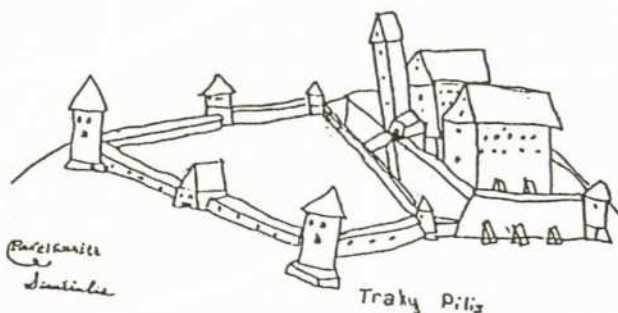
Senovės lietuviai valgė laukinius gyvulius, paukščius, žuvis, uogas, grybus, riešutus ir medų. Jie naudojo žvėriukų odą drabužiams ir užsiklojo kailiais. Vyrai medžiojo ir žuvavo. Moterys darė valgyt ir sėjo daržą. Jos sėjo bulves, kopūstus ir kviečius. Senovės lietuviai gyveno su gyvuliais, kad žiemą gyvuliai duotų jiems šilumos. Žmonės žinojo laiką žiūrėdami į saulę. Nebūdavo

televizijų, radijų nei telefonų. Kaip žmonės norėjo susisiekti su viens kitu, jie paleisdavo išdrožtą lazda, kuri vadinosi krivulė.

Loreta Bražukaitė

Kunigaikštis Jogaila buvo kunigaikščio Kęstučio ir kunigaikštienės Birutės sūnus. Jogaila turėjo brolių ir seserų, bet garsiausias buvo kunigaikštis Vytautas Didysis ir kunigaikštis Kazimieras. Jogaila nepasižymėjo stipriu charakteriu nei karingumu. Vedęs Lenkijos kunigaikštytę Jadvygą, pasidavė labai jos įtakai. Kada Vytautas Didysis išėjo į karą prieš kryžiuočius, Jogaila prisidėjo su savo kariuomene.

Vilija Narušytė

Senovėje kareiviai naudojo pagalius ir akmenis. Tvirtovės buvo pastatytos tarp dviejų upių. Senovės lietuviai užkurdavo laužus pranešti kitom tvirtovėm, kad priešas buvo pamatytas. Kai buvo pavojus,

šeimos slėpdavo savo turta svirnelyje pelkėse. Kai reikėdavo pabėgti iš tvirtovės, jie naudodavo Kulgrindą, povandeninį taką.

*Karolina Šiaučiulytė
ir Ramona Radžiūnaitė*

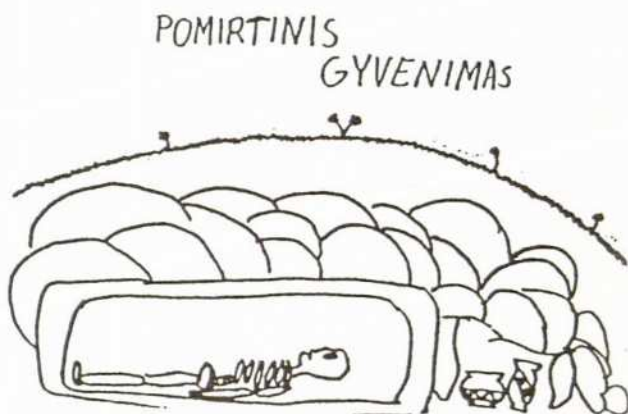

Viduramžio kareivis

Senovės lietuviai naudojo įvairius ginklus. Jie naudojo pagalius, lazdas ir aštrius akmenis. Jie nešėsi medinius šarvus apsisaugoti nuo priešų. Lietuviai statė savo pilis tarp dviejų upių arba ant kalno, kad būtų sunkiau priešams pulti. Kaip lietuviai matė pavojų, jie uždegė didelį laužą įspėti žmones, kad priešai ateina. Šeimos laikydavo savo daiktus svirneliuose, kurie buvo paslėpti pelkėse. Jeigu priešai pradėtų ieškoti, jie nuskeštų ir numirtų. Lietuviai turėjo vingiuotus

takus po vandeniu, kuriais pabėgdavo nuo vienos tvirtovės į kitą. Reikėdavo tiksliai žinoti kur žengti arba buvo pavojus nuskesti.

*Andrius Šeštokas
ir Gintas Tirilis*

Lietuviai tikėdavo, kad mirusieji žmonės grįždavo į pasaulį ir gyvendavo prie savo namų. Jie tikėdavo, kad, kai dvasios grįždavo, jos padėdavo savo šeimoms. Dėl to, vyrai buvo palaidoti su savo arkliais ir šautuvais. Moterys buvo palaidotos su savo virimo priemonėmis ir brangenybėmis. Kai žmonės buvo palaidoti, akmenys būdavo uždėti ant karsto, kad apsaugotų nuo piktų dvasių.

Aurelia Valiulytė

SENŲS LIETUVIŲ KASDENINIS GYVENIMAS

SPORTAS

Edvardas Šulaitis

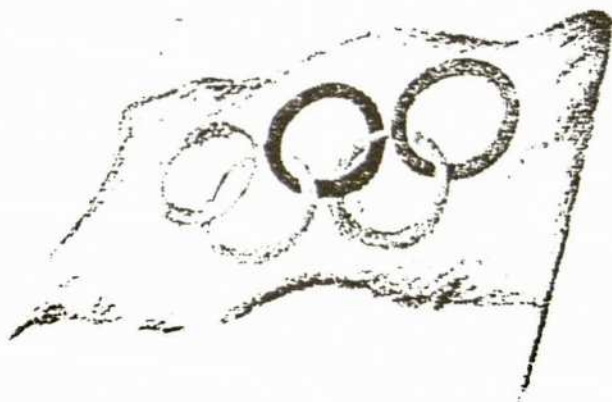
Susipažinkime ir su kitais, jaunesniais lietuviais krepšininkais, kurie turi vilties patekti į NBA gretas. Tarp jų yra **Artūras Karnišovas** iš Vilniaus, kuris baigė garsų Seton Hall universitetą, būdamas ne tik vienu iš geriausių universiteto rinktinės žaidėjų, bet ir pačiu geriausiuoju studentu. Tačiau po studijų užbaigimo jam nepasisekė pereiti per gana didelį žaidėjų atsijojimą dėl patekimo į NBA. Todėl jis išvyko žaisti į Europos profesionalų komandas. Šiuo metu jis rungtyniauja Ispanijoje, o taip pat ir Lietuvos rinktinėje. Joje šiuo metu, negalint žaisti Saboniui ir Marčiulioniui, jis yra pats geriausias žaidėjas. Artūras tikisi, kad po metų ar kitų bus pakviestas į NBA lygą.

Taip pat ne viena NBA lygos komanda domisi kitu jaunu Lietuvos centro puolėju – **Žydrūnu Ilgausku**, kuris yra 217 cm. ūgio. Jam prieš pusę metų Amerikoje buvo padaryta kojos operacija ir koja buvo sugipsuota. Čia jis buvo atvykęs vėl lapkričio mėnesį ir nuimtas gipsas. NBA lygos gydytojai sako, kad operacija gerai pavyko ir nuo 1996 m. kovo mėnesio jis vėl galės pradėti žaisti. Pats Žydrūnas tikisi, kad sekančių metų pašaukime (drafte) jis pateks maždaug 15-ju numeriu, kad jam garantuotų bent poros milijonų algą metams. Žydrūnas praėjusį sezoną žaidė Kauno ATLETO komandos vidurio puolėju.

Šiais metais per NBA naujokų pašaukimą (draft) netikėtai į Seattle profesionalų komandą buvo pakviestas Klaipėdos NEPTŪNO komandos žaidėjas **Eurelijus Žukauskas**, kuris rungtiniauja taip pat vidurio puolėjo pozicijoje. Tačiau tuo tarpu sutarties jis nėra pasirašęs.

Šiuo metu JAV universitetuose bei kolegijose studijuoja ir tų mokyklų rinktinėse žaidžia bent dešimt jaunuolių iš Lietuvos, kurių dalis taip pat svajoja pakliūti į NBA gretas. Tai, žinoma, nėra lengva, bet dideliu užsispyrimu daug ką galima padaryti. Gaila, kad Amerikoje paskutiniaisiais dešimtmečiais gimusieji jaunuoliai nėra tokie darbštūs kaip anksčiau ir jų geresniųjų JAV universitetų ir kolegijų krepšinio rinktinėse beveik nematome.

Čia reikia prisiminti, kad ankstyvesniais metais JAV išaugo daug žymių lietuvių kilmės krepšininkų. Vienas iš jų **Frank Lubin** (vėliau Lietuvoje žinomas kaip Pranas Lubinas) buvo JAV krepšinio rinktinės kapitonu, kuri 1936 m. olimpinuose žaidimuose Berlyne laimėjo aukso medalius. Po to šis vyras atvyko į Lietuvą ir jai padėjo laimėti aukso medalius 1939 m. Europos krepšinio pirmenybėse. Dar neseniai jis iš Kalifornijos nuvyko į Lietuvą ir buvo ten pagerbtas. Anais laikais su savo 196 cm. ūgiu jis buvo laikomas milžinu, tačiau dabar, jį lyginant su Saboniu ir kitais čia suminėtais lietuviais milžinais, jis turėtų atrodyti kaip „normalus“.

NORĖČIAU AŠ KELIAUTI...

Jei keliautum į Lietuvą, norėtum aplankyti svarbius ir įdomius miestus.

Žemėlapyje surask 15 Lietuvos miestų:

BIRŽAI

ŠIAULIAI

KERNAVĖ

TRAKAI

ANYKŠČIAI

UKMERGĖ

ŠILUVA

PANEVĖŽYS

PALANGA

KAUNAS

MARIJAMPOLĖ

KRETINGA

VILNIUS

DRUSKININKAI

KLAIPĖDA

Šešiametis Jonukas niekaip negali suprasti, ką murma jo vienerių metų broliukas. Nepatenkintas jis kreipiasi į mamą:

— Ar tu įsitikinusi, kad jis lietuvis?

* * *

Senelė su anūke eina gatve. Staiga anūkėlė praeiviui parodo liežuvį.

— Ką darai?! – barasi senelė. — Nevalia rodyti liežuvį vyresniems.

— Bet čia mūsų daktaras, – aiškina anūkė. — Jis visuomet prašo: „Parodyk liežuviuką“.

* * *

Mergaitė, išeidama su motina pasivaikščioti, klausia:

— Mamyte, ar tu pasiėmei saldinių?

— Ne, o kam tie saldiniai?

— O ką tu darysi, jeigu aš pravirksiu?

* * *

Motina sako sūnui:

— Petriuk, prieš užsivilkdamas naujus marškinius, nusimazgok rankas.

— Trumpom ar ilgom rankovėm marškiniai?

* * *

— Tėti, neik tu į tą darbą.

— Negaliu. Jei neisiu, mane išvarys iš darbo.

— Kaipgi tave išvarys, jei nenueisi?

* * *

Tėvas klausia sūnų:

— Tau patinka aritmetikos mokytojas?

— Ne. Jis melagis: vakar sakė, kad prie keturių pridėjus penkis bus devyni, o šiandien – kad trys ir šeši yra devyni.

* * *

— Seneli, o kada bus vasario 30-oji? – klausia šešiametis Petriukas.

— O kas?

— Tėtis man prižadėjo, kad tą dieną aš galėsiu daryti viską ką panorėsiu.

* * *

Mokytoja klausia:

— Pasakyk, Dariuk, kurie dantys žmogui atsiranda vėliausiai?

— Dirbtini, – tuoj pat atsakė Dariukas.

* * *

— Rytais mus žadina gaidys, – aiškino močiutė iš miesto atvažiavusiam į kaimą anūkėliui.

— Puiku! Prisuk jį, močiut, aštuntai valandai, – prašė anūkas.

* * *

— Ką tu ten valgai, sūneli?

— Obuolį.

— Pasisaugok kirminų.

— Kai aš valgau, tai kirminai turi manęs saugotis.

* * *

— Kurion pusėn einame?

— Į pietus.

— Iš kur žinai?

— Man jau darosi vis šilčiau.

DĖKOJAME MŪSŲ RĖMĖJAMS

Vytautui Čekanauskui už 10 dol. auką

Algiui ir Zinai Sinkevičiams (iš Panevėžio) už 40 dol. auką

Salomėjai Maksvytis už 10 dol. auką

Lithuanian Educational Council of the USA
13648 Kickapoo Trail Lockport, IL 60441 Tel. 708 - 301-6410